

[Kirsten Jacobsen]

Mølgaard holder møde med den pågældende eftermiddag? Jeg tænker på lukningen af Bornholmerbanken. Da Bornholmerbanken skulle fusionere, var det helt klart, at Finanstilsynets direktør stillede på Bornholm med seksløberen i den ene hånd og Bikuben i den anden. At det var Bikuben, man havde i hånden, skyldtes, at Bikuben tilfældigvis var det pengeinstitut, hr. Mølgaard holdt møde med, da de alarmerende meddelelser fra Bornholm indløb.

Det mener jeg ikke er en tilsynsopgave, og det er derfor, Fremskridtspartiet stadig væk synes, at det dagsordensforslag, som vi har stillet, er det bedste. Det er ikke, fordi der ikke er ting og sager i de to andre dagsordener, som vi i og for sig godt kunne støtte. Jeg er blevet bebrejdet, at man ikke har set den dagsorden, som Fremskridtspartiet foreslår. Jeg har heller ikke set nogen af de andre, og derfor har jeg ikke haft lejlighed til at forholde mig til dem.

Med hensyn til det, at man har folk i Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet, der har forstand på tingene, vil jeg sige, at jeg synes, at det må være en almindelig forvaltningsakt. Det kan jo ikke nytte noget, at man har nogle derovre, der har forstand på cykeltyveri. Det hjælper jo ikke så meget.

Så vil jeg kun sige – og det er for at afrunde debatten – at fru Lone Dybkjær havde meget ret, da fru Lone Dybkjær gav udtryk for det selvskabte imageproblem. Jeg ved såmænd ikke, om det skyldes, at der ingen kvinder er med. Det er helt klart, at hvis fru Lone Dybkjær og jeg havde været der, havde der været anderledes styr på sagerne; det kan vi jo så gå ud og foreslå. Men det er helt klart, at det er et lukket system, og det er også helt klart, at dette Folketing bærer en meget stor del af ansvaret for, at det er et lukket system, for i realkreditloven betinges det jo, at vedtægtsændringer skal godkendes af boligministeren, og boligministeren har godkendt det, hver eneste gang man har foreslået at lukke systemet endnu mere.

Hvis man vil have dette image til at blive lidt bedre ude i befolkningen, på samme måde som vores image her i Folketinget trænger til at blive bedre, må man selv gøre en indsats. Og det må kreditinstitutterne altså også gøre. De må ud på matriklerne og gøre sig værdige til den tillid, de selv har sat over styr hos lånerne. Når

lånerne stadig får lån dér, er det kun, fordi de ikke har nogle andre steder at gå hen. Derfor mener jeg, at man her fra Folketinget burde arbejde for, at der blev større åbenhed mellem lånerne og institutterne i stedet for hele tiden at sidde og acceptere den ene indskrænkning af demokratiet efter den anden.

Flemming Hansen (KF):

Man skal jo som politiker være forsigtig med at afgive løfter, men jeg skal alligevel afgive det løfte, at min andenrunde bliver kortere end fru Kirsten Jacobsens.

Jeg synes vi har haft en god debat, en saglig debat, og jeg synes, det har været en nødvendig debat. Og så synes jeg, og det tjener til fru Kirsten Jacobsens ros, at den har fundet sted på et godt tidspunkt, et tidspunkt, hvor der er mere ro over tingene, end der var for et halvt år siden, således at vi undgår at komme til at lovgive om enkelt-sager, for det er noget af det farligste for Folketinget.

Med hensyn til dagsordenerne skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne sige, at vi støtter fru Kirsten Jacobsens dagsorden. Vi synes, at tydeliggørelsen af reglerne om revisoransvar er bedre end det meget konkrete om, at man skal fremsætte forslag til lov om skærpe af lovgivningen om revisorområdet. Man må da undersøge først, om det er et behov. Derfor synes vi, at fru Kirsten Jacobsens dagsorden er den bedste, om end vi erkender, at der ikke er så stor forskel på den socialdemokratiske dagsorden og fru Kirsten Jacobsens.

Thor Pedersen (V):

Jeg synes ligesom tidligere ordførere, at det har været nyttigt med denne debat, men jeg må konstatere, at det er kun en deldebat, vi har haft; der er meget store områder, vi mangler at berøre.

Når man taler om manglende åbenhed, manglende indsigt og dette, at politikerne skal bestemme lidt mere, må man jo se på, hvem det er, der har haft tab i den finansielle sektor, og hvem der har påført tab; om der er grupper, der ikke har kunnet undslå sig tabene, om de pågældende foreninger har været tvangsindlagt. Jeg tænker her på Lønmodtagernes Dyrstidsfond, Kommunernes Pensionsforsikring og Københavns Amt, når det gælder tabene i Haf-